

ето бѣше станало съ Царь Пора умрѣ и Гуцефа-
ла, нѣкой си казваха че смъртта му е била отъ
ранитѣ, които бѣше приелъ и като се лекуваше,
а спорѣдъ както казва [Онисикритъ, т. е. че бѣше
го налегнало старетъта и трудоветѣ, защото бѣше
на тридесетъ години на възраст. А много се
наскърби Александръ като си мислише, че ужъ бѣ
изгубилъ нѣкой отъ домашнитѣ или отъ прияте-
литѣ си, и за вѣчна му паметъ Александръ му
сѣгради единъ градъ при рѣка Идаспъ, като го
нарече Гуцефала. Казваха още че и когато му
умре едно куче наречено Перита, което бѣше
въспитано отъ него и го обичаше, и тогазъ сѣ-
гради единъ градъ за споменъ нареченъ по името
на кучето си. Това казва Сотий, че ужъ бѣши
чулъ тора отъ Потамона Лезвискаго¹⁾.

§. 62. Сега Македонскій царь като поко-
рилъ Петъ рѣки, искалъ да иде по-нататѣкъ въ
полето на Гангъ; но бойтъ, койго стана съ Царь
Поръ, направи Македонската войска да се умори
много, та не бѣше тя готова и нерачи вече да
върви слѣдъ него за по-нататѣкъ въ Индия; за-
щото щомъ като отблѣсна Александръ Пора, кой-
то бѣше расположилъ въ станъ двадесетъ хиля-
ди пехота и двѣ хиляди конници, та Македон-

---

(1). Потамонъ съществуваше въ времето на Тиберий, а и
Сотий въ времето на Римлянитѣ. Но съществуваше и единъ
другъ Сотрий, който бѣше философъ, но въ времето на Пто-
ломия филомитора. Прочее, ако се казва за вторий тогазъ
Потамонъ е билъ потомаецъ на първий.